

वा० रा०

॥१३९॥

महोदधेःपारे लंकांगतासीताऽदर्शनंप्राप्ता ततःलंकातः ॥ ५ ॥ यथामामवगच्छसि मद्दलं वराहावतारादौत्वमेवजानासीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ विवरंवाप्रयच्छ प्रविश्यतया सहस्थातुमितिभावः ॥ ८ ॥ अहंमैथिलीकृते मत्तः प्राप्तमोहइत्यर्थः ॥ महीतले प्रविष्टामितिशेषः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ ननुकथमिदानींसंतापापगमइतिचेत्तस्य स्वतत्त्व ज्ञाननटनादिमूलकत्वात् स्वतत्त्वस्मरणनटनमेवकुर्वित्याह ॥ स्मरत्वंपूर्वकंभावमिति वैष्णवमित्यर्थः ॥ आत्मानंवेद्विजानीयादयमस्मीतिपुरुषः ॥ किमिच्छन्कस्यकामाय शरीरमनुसंज्वरेदितिश्रुतेः ॥ मंत्रं देवैःसहावतारसमयेकृतं मानुषभावमूलरावणवधाश्वमेधयागांतसर्वकृत्यानां निर्वृत्तत्वेनेदानींतत्त्वावरणनाटनेनफलाभावइतिभावः ॥१२॥

साऽदर्शनंपुरासीतालंकांपारेमहोदधेः ॥ ततश्चापिमयानीताकिंपुनर्वसुधातलात् ॥ ५ ॥ वसुधेदेविभवतिसीतानिर्यात्यतांमम ॥ दर्शयिष्यामिवारोषंयथामामवगच्छसि ॥ ६ ॥ कामंश्वश्रूर्ममैवत्वंत्वत्सकाशात्तुमैथिली ॥ कर्षताफालहस्तेनजनकेनोद्धृतापुरा ॥ ७ ॥ तस्मान्निर्यात्यतांसीताविवरंवाप्रयच्छमे ॥ पातालेनाकपृष्ठेवावसेयंसहितस्तया ॥ ८ ॥ आनयत्वंहितांसीतांमत्तोहंमैथिलीकृते ॥ न मेदास्यसिचेत्सीतांयथारूपांमहीतले ॥ ९ ॥ सपर्वतवनांकृत्स्नांव्यथयिष्यामितेस्थितिं ॥ नाशयिष्याम्यहंभूमिसर्वमापोभवंत्वह ॥ १० ॥ एवंब्रुवाणेकाकुत्स्थेक्रोधशोकसमन्विते ॥ ब्रह्मासुरगणैःसार्धमुवाचरघुनंदनं ॥ ११ ॥ रामरामनसंतापंकर्तुमर्हसिसुव्रत ॥ स्मरत्वंपूर्वकंभावंमंत्रंचामित्रकर्षण ॥१२॥ नखलुत्वांमहाबाहोस्मारयेयमनुत्तमं ॥ इमंमुहूर्तदुर्धर्षस्मरत्वंजन्मवैष्णवं ॥१३॥

ननुकिमांत्वंस्मारयसीत्यत्राह ॥ नेति ॥ विस्मृततत्त्वमिव स्मरणंकुर्वितिनप्रार्थयामि ॥ किंतुइमंमुहूर्तमस्मिन्काले हेदुर्धर्ष वैष्णवमात्मानं इहजन्मप्राप्तवंतंस्मर ध्यानेनपश्येत्यर्थः ॥ एतावत्पर्यंतंकार्यनिर्वाहाय मनुष्योहमितिध्यानेन तथाभावंनाटितवानपि इदानींतत्त्वजेत्यर्थः ॥ तंखलुत्वामितिपाठे अनुत्तमं समाभ्यधिकरहितं ब्रह्मस्वरूपं तमुपनिषत्प्रसिद्धं ॥ स्मारयेयं स्मरणायप्रार्थये ॥ किंस्मर्तव्यत्वेनप्रार्थयसीत्यत्राह ॥ इममिति पूर्ववदेवार्थः ॥ भृंगिकीटन्यायेन तत्त्वध्यानतस्तद्भावनाटनमितिभावः ॥ भगवतोरामस्यतथानाटनात् ब्रह्मापिस्मारयेयमित्यादिप्रयुक्तवानितिध्येयं ॥ नत्वेतावताभगवतोवस्तुतस्तद्भावप्राप्तिरितिध्येयं ॥ १३ ॥

उ० का०

॥१३९॥